

Radke Barbara

Artykuł pt. „Zapomniane przymierze – Przymierze z Noem”.

U Pani Fatimskiej, nr 11(43), 2024

Zapomniane przymierze

- Przymierze z Noem

W przeciągu całej Historii Zbawiania Pan Bóg (zawsze) pierwszy wychodził w geście pojednania do człowieka. Niejednokrotnie umawiał się z ludźmi, co do istotności pewnych spraw, tłumaczył trudne zagadnienia, pomagał i stawał w obronie człowieka. Bóg składał również rozmaite obietnice, a wszystko po to, aby człowiekowi żyło się lepiej i aby miał on szansę na życie w obfitości (Gal. 5, 22-23).

Człowiek zawierał przymierze z Bogiem sam i dobrowolnie. Kiedy swoją postawą wierności i zaufania człowiek zwracał się do Boga, to przekonywał Go o swojej miłości, przywiązaniu, wierności i posłuszeństwie (szacunku). Wówczas taka relacja otwierała człowieka na głęboką przyjaźń z Bogiem, co skutkowało spełnieniem złożonych obietnic Bożych o życiu w pełnej obfitości (Rzym 6, 23). Niemniej jednak, kiedy człowiek nie dochowywał obiecanego przymierza, wówczas narażał sam siebie na śmierć (...*albowiem zapłatą za grzech jest śmierć*: Rzym 6, 23). Nie jednak o śmierć fizyczną tutaj chodziło, ale o śmierć duchową której przejawem była (i jest) m.in.: wewnętrzna pustka, stan niepokoju, życie w lęku, poczucie bezsensu życia, opuszczenia i braku bezpieczeństwa.

Ziemia za czasów Noego prosperowała naprawdę dobrze. Człowiekowi żyło się dostatnio i nie targały nim ani żadne choroby, ani niedostatki. Nie zakłócały mu życia żadne wojny, plagi, susze, głód itp. Czyżby w nadmiarze dobrobytu człowiek zapomniał, kim naprawdę jest? Opis biblijny nie pozostawia żadnych złudzeń, człowiek w czasach Noego uległ całkowitej demoralizacji i deprawacji. Zepsucie sięgnęło zenitu i nie było już czego ratować, ponieważ zło sięgnęło aż do samych korzeni człowieka, czyli do głębi jego serca. Dlatego też, aby ocalić ostatniego „sprawiedliwego” człowieka, Bóg nakazał zbudować Arkę, która miała pomieścić nie tylko całą rodzinę Noego, ale również po parze z każdego gatunku zwierząt.

A potem obfite deszcze zaczęły padać przez kolejne 40. dni, a dryfująca Arka przez 7. miesiące i 17 dni (Rdz 8, 4) stała się jedynym schronieniem dla człowieka. Bóg pomimo zapowiedzi sądu i zatopienia świata, nie opuścił jednak swojego stworzenia (I dziś Bóg nigdy nie opuści człowieka w „biedzie”). Wydany wyrok, wcale nie oznaczał końca tego człowieka. A jedynie zapowiedź prawdziwego powrotu do życia. W tym szczególnym przypadku powrotu do prawdziwych wartości, sensu życia, miłości oraz spotkania z Bogiem. Dlatego też, gdy minęły dni potopu, *rzekł Bóg do Noego: A to jest znak przymierza, które ja zawieram z wami i każdą istotą*

żywą, jaka jest z wami, na wieczne czasy: Łuk mój kładę na obłoki, aby był znakiem przymierza między Mną a ziemią [...] nigdy już nie zostanie zglądzona wodami potopu żadna istota żywa i już nigdy nie będzie potopu niszczącego ziemię (Rdz 9, 9-12).

Przymierze nie tylko dotyczyło samego Noego i jego rodziny, ale również odnosiło się do nas wszystkich, zarówno do ludzi, jak i do zwierząt. A same przykazania przymierza brzmiały (Rdz 9, 12-17) w następujący sposób: **1. Bądźcie płodni** (tj. Bóg błogosławi człowieka i pochwała jego płodność) **i rozmnażajcie się** (Posiadajcie dzieci; Są one błogosławieństwem); **2. Zaludniajcie ziemię** (Rozprzestrzeniajcie się po całej całej ziemi i ją zamieszkujcie); **3. Zwierzęta mają być oddane pod władzę ludzi** (To przykazanie odnosi się do zwierząt; zwierzęta podlegają władzy ludzkiej); **4. [Ludziom] wolno jeść mięso [zwierząt]**; **5. Nie wolno jeść żywych zwierząt i mięsa z krwią** (zakaz okrucieństwa i znęcania się, zadawania zwierzętom cierpienia); **6. Nie wolno zabijać** (Rdz. 9, 4-6: *Upomnę się o waszą krew przez wzgląd na wasze życie - upomnę się o nią u każdego zwierzęcia. Upomnę się też u człowieka o życie człowieka i u każdego - o życie brata*); **7. Śmierć człowieka ma zostać ukarana**. Natomiast znakiem przymierza z Noem od tej chwili miała stać się tęcza.

Warto dodać, że zgodnie z tradycją żydowską, pierwszy człowiek – Adam – otrzymał od Stwórcy **6. Przykazań Moralnych**. Po potopie, Bóg dodał do nich jeszcze 1. przykazanie dotyczące zakazu jedzenia mięsa żywego zwierzęcia. W sumie przykazania (znane jako **7. Przykazań Noego**) można wymienić w następujący sposób, zakaz: (1) bałwochwalstwa, (2) bluźnierstwa (złorzeczenia Bogu), (3) przelewania krwi (mordowania) (4), cudzołóstwa i niemoralnych stosunków seksualnych, (5) kradzieży, (6) spożywania mięsa żyjącego zwierzęcia (zakaz okrucieństwa), (7) nakaz ustanowienia sprawiedliwego systemu prawnego. W późniejszym czasie zostaną one uzupełnione, a następnie podane na górze Synaj *jako Dziesięć Przykazań Bożych*.

Dziś wszyscy rodzimy się pod przymierzem Noego. Jest ono fundamentem, na którym wzrosły trzy inne wielkie przymierza biblijne, w tym: Abrahamowe, Zakonu i Mesjańskie. Przymierze z Noem rodzi się zatem w atmosferze wzajemnego zrozumienia, akceptacji dla życia na ziemi i miłości. I co ważne dotyczy ono wszystkich żyjących istot. Będzie ono trwać *aż do końca istnienia ziemi* (Rdz 9, 12).

Odnosząc się do historycznych aspektów potopu, warto odnieść się do samej nauki. Wyniki badań podają, że ok. 8 tys. lat temu Morze Czarne było jedynie małym jeziorem słodkowodnym. Potem na skutek nagłych i niewyjaśnionych (dla nauki) okoliczności zostało one zalane ogromnymi masami wody pochodzącymi z Morza Śródziemnego. Wody, które zalazły tamtejsze obszary lądowe dosłownie „wymiotły” (tj. zniszczyły) całe życie, które wcześniej tam się znajdowało. Dziś nauka potwierdza istnienie potopu, jednakże wskazuje na jego bardziej „lokalny” charakter, niż na ogólnoswiatowe zjawisko.

Literatura

- * Biblia mówi. *Tęcza*. <https://bibliamowi.pl>, 2016.
- * Arndt M. OFM. *Przymierze Boga z Izraelem w tradycjach Pięcioksięgu*. Roczniki Teologiczno-kanoniczne 23, nr 1, 1985.
- * Kłoczowski J.A. OP. *Zapomniane przymierze: łuk na obłokach*. W Drodze nr 2, 2015.
- * Kukla M. *Noe i jego arka*. Szkoła teologii https://www.szcolateologii.dominikanie.pl/nova_et_vetera/noe-i-jego-arka/. 2015.
- * Bit Olam. *7 Praw Noego: krótkie wprowadzenie*. Światowe centrum Noachidzkie., 2021.